

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719204475
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8719204475.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobkyne: P. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XXB, XXX XX C., právne zastúpená: Mgr. Róbertom Liškom, advokátom, so sídlom Štefánikova 882/39, 058 01 Poprad, IČO: 42 084 857, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného: JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkov 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11Csp/102/2019-109 zo dňa 02.12.2021, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobkyni vo vzťahu k žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Určuje, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.06.2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov.

II. Určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 28.06.2011 zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.06.2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná.

III. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.06.2011 vo výške 3.657,18 eur.

IV. Priznáva žalobkyni voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 52a ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 až 16, § 54 ods. 1 až 3, § 39, § 451 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1 a 2, § 10 ods. 1 a 2, zákona č. 129/2010 Z. z. zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa podala žalobu o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy a o vydanie bezdôvodného obohatenia. V návrhu uviedla, že žalovaný na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.6.2011 uzavrel so žalobkyňou úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 700,- eur s tým, že žalobkyňa poskytnutý úver vráti vrátane príslušného poplatku vo výške 680,- eur, t. j. celkovo zaplatí čiastku 1.380,- eur. Žalobkyňa zmluvu považuje za problematickú a z eurokonformného hľadiska za najmenej sčasti za neudržateľnú. V zmluve sú uvedené neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a inými kogentnými

ustanoveniami zákona /nečitateľnosť zmluvných podmienok, sankčné poplatky, dohoda o zrážkach zo mzdy a pod./ . Súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany žalovaného je aj formulárová Dohoda o zrážkach zo mzdy uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v článku 5. Žalovaný napriek spornosti veci požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy dňa 27.11.2015 a to aj keď úver bol zo strany žalobkyne uhradený vo výške 1.380,- eur a žalovaný až do vydania neodkladného opatrenia vykonával zrážky zo mzdy. V súvislosti s Dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá priamo súvisí s predmetnou zmluvou bolo Okresným súdom Poprad vydané neodkladné opatrenie č. k. 21Csp/90/2019-26 zo dňa 30.9.2019.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že splátka úveru v sume 115,- eur nie je rozdelená na istinu, úrok a poplatky, ďalej že v zmluve chýba konečný dátum splatnosti zmluvy a úrok, ani RPMN nie sú uvedené (absentujú) a preto spotrebiteľský úver možno podľa § 11 ods. 1. písm. a) zákona č. 129/ 2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navyše predmetná zmluva obsahuje aj Dohodu o zrážkach zo mzdy dojednanú vo forme štandardnej zmluvnej podmienky včlenenej do textu zmluvných podmienok, na základe ktorej je spotrebiteľ povinný podriaďiť sa zrážkam zo mzdy na úhradu pohľadávky, ktorá je vyčíslená veriteľom výlučne na základe jeho subjektívnej predstavy o jej výške, vrátane príslušenstva, bez predchádzajúcej kontroly, čo súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka veľkosti písma, predmetná zmluva ako aj podmienky k zmluve o poskytnutí úveru sú napísané v takom formáte, že sú nečitateľné, nezrozumiteľné, pričom uvedený text je možné rozlúštiť až za použitia technických prostriedkov na zväčšovanie textu. Súd prvej inštancie je názoru, že táto skutočnosť spôsobuje neplatnosť predmetnej zmluvy pre jej nezrozumiteľnosť v dôsledku vadného sprostredkovania vizuálneho spracovania vôle. Keby aj zmluva zodpovedala požiadavky zrozumiteľnosti právneho úkonu, teda že text by bolo možné vnímať aj bez technických pomôcok neznamená to, že by veriteľ z takejto zmluvy mal mať nárok na úroky a poplatky z úveru.

Súd prvej inštancie na záver uviedol, že do podania žaloby zamestnávateľ zrazil žalobkyňu pre žalovaného podľa výpisu zrážok zo mzdy sumu 3.512,89,- eur. Spolu teda na poskytnutý úver vrátane poplatkov v sume 1.380,- eur bola žalobkyňu zrazená suma 4.357,18 eur. Žalobkyňa za poskytnutý úver zaplatila sumu 4.357,18,- eur, teda o sumu 2.977,18,- eur vyššiu ako mala uhradiť podľa uzavretej zmluvy, čím sa na jej úkor žalovaný obohatil. Žalobkyňa mala však za to, že vzhľadom na neprijateľné zmluvné podmienky a nejednoznačne koncipovaný úrok a poplatky sa má úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a teda aj sumu 680,- eur (príslušný poplatok) žalovaný od žalobkyne požaduje neoprávnené a teda aj v tejto časti by mal žalovaný vydať bezdôvodné obohatenie. Z uvedeného dôvodu preto súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobkyňu bezdôvodné obohatenie v celkovej výške 3.657,18,- eur. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 1 a 2 CSP.

5. Proti rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie včas žalovaný. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že dňa 28.06.2011 uzavrel so žalobkyňou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX., na základe ktorej bol žalobkyňu poskytnutý úver na výkon podnikania. Žalobkyňa v zmluve o úvere uviedla a aj osobitne podpísala vyhlásenie, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na tento účel. Žalobkyňa v predmetnej zmluve prehlásila, že poskytnuté finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania, čo potvrdila aj vlastnoručným podpisom. Vyššie uvedenú zmluvu o úvere žalovaný ako veriteľ uzavrel s dlžníkom ako podnikateľom. Teda je možné posudzovať tento vzťah ako obchodnoprávny a nie ako spotrebiteľský, nakoľko ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Zmluva o úvere preto nemusí nevyhnutne obsahovať náležitosti uvedené § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Na záver žalovaný uviedol, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva nebola nikdy vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy nikdy neodpadol a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaný razantne odmietal, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil na ďalšie konanie.

6. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne vyjadrila. Uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne a spravodlivé. Súd správne aplikoval na predmet sporu právny predpis, konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav a správne ju interpretoval. Žalobkyňa ako fyzická osoba, ktorá mala podnikateľské oprávnenie sa v tomto vzťahu ako podnikateľ nesprávala. Žalobkyňa potrebovala

úver na vlastnú spotrebu ako uviedla vo svojich vyjadreniach a nie na podnikanie. Je pravdou, že po dôkladnom preštudovaní s pomocou lupy je možné zistiť, že v zmluve o úvere miniatúrnym písmom je uvedené, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Pravdou však je, že žalobkyňa nikdy nechcela a ani spoločnosti neuviedla, že úver potrebuje na podnikanie. Žalovaný sa žiadnym spôsobom ani v odvolaní a ani pred súdom prvej inštancie nevyjadril k použitej veľkosti písma. Preto žalobkyňa naďalej trvá na tom, že samotná zmluva o úvere zo dňa 28.06.2011 ako aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru sú nečitateľné pre veľkosť zvoleného písma zo strany žalovaného a že z jeho strany šlo len o snahu získať výhodu na úkor žalobkyne. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žiadnym spôsobom žalovaný neobjasnil, prečo prostredníctvom zamestnávateľa zrazil žalobkyni na úhradu úveru sumu 4.357,18,- eur a v daných zrážkach sa malo ďalej pokračovať, čomu zabránilo až vydanie neodkladného opatrenia. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Uplatnila si voči žalovanému trovy odvolacieho konania.

7. V replike sa žalovaný vyjadril, že trvá na svojich vyjadreniach v celom rozsahu. Zároveň poukázal, že tvrdenia žalobkyne nie sú ničím podložené a teda žalobkyňa spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy riadne neodôvodnila a nepodložila relevantnými dôkazmi, pričom dôkazné bremeno v tomto prípade spočíva práve na jej strane.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací v súlade s § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

10. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 28.06.2011 uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, ktorú súd prvej inštancie správne právne posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súčasťou zmluvy o úvere vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v čl. 5 bola súčasne uzavretá aj Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Z obsahu spisu, ako aj zo samotnej predtlačenej úverovej zmluvy a zo Všeobecných podmienok poskytnutia úveru vyplýva, že obsah dohody o zrážkach zo mzdy žalobkyňa nemohla ovplyvniť. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie správne zmluvu o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhodnotil ako formulár s predtlačným textom, ktorý je voľným okom nečitateľný. Veľkosť písma neumožňuje spotrebiteľovi sa oboznámiť s textom a vyhodnotiť dôsledky.

11. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v ustanovení § 52. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.06.2011 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobkyni za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalobkyne. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Všeobecne známou skutočnosťou sú nekalé praktiky žalovaného aplikované pri vyplňovaní základných údajov dlžníka, vrátane účelu poskytnutia finančných prostriedkov. Za daného stavu je dôvodné žalobkyni priznať postavenie spotrebiteľa.

Zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“) v širšom rámci súkromnoprávnej úpravy, ktorej základným všeobecným predpisom je Občiansky zákonník, má postavenie predpisu špeciálneho. Ustanovenie § 1 ods. 2 OBZ priamo ukladá riešiť otázky Obchodným zákonníkom neupravené podľa predpisov občianskeho práva. V tejto súvislosti je právne významné § 853 ods. 1 OZ, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Vychádzajúc z uvedeného v dôsledku nedostatku inej právnej úpravy neprijateľných podmienok pri zmluvách o úvere, ktoré síce boli uzatvorené podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, avšak majú spotrebiteľský charakter v zmysle § 52 OZ, je potrebné vychádzať z § 53 OZ upravujúceho analogický prípad. Inak by sa minula účinkom do nášho právneho poriadku implementovaná Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Navyše Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v § 266 ods. 5 ustanovuje, že pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Odvolací súd považuje ďalej za dôležité uviesť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženía nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídenním súdneho procesu siahnúť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženía nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške, nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické, až na úrovni nezistiteľnosti, kedy tento inštitút obchodník aktivuje.

13. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov je síce súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, to však nič nemení na skutočnosti, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, umožňuje siahnúť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, na ktoré žalovaný nemá nárok.

14. Je potrebné si uvedomiť, že žalobkyňa sa pri realizácii dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či inou nezávislou inštitúciou. V podstate ide o exekúciu majetku, s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd, ale spravidla podnikateľa. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu podnikateľa, navyše zainteresovaného vo vlastnej veci a o vlastnom zisku. Tieto okolnosti opodstatňujú obzvlášť obozretnosť pri vykonávaní ex offo súdnej kontroly čestnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

15. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, bez súdnej kontroly, na čo musí brať súd ohľad. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie účinkov smernice 93/13/EHS.

16. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy síce má svoj základ v znení zákona, no v spojení s ostatnými zmluvnými klauzulami a okolnosťami veci predstavujú nástroj na zinkasovanie úžerného plnenia, preto je aj podľa názoru odvolacieho súdu plne opodstatnená ochrana, ktorú vykonal súd prvej inštancie.

17. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 vymenúva obligatórne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedením ktorých sleduje dostatočnú mieru informovanosti spotrebiteľa o poskytnutom úvere. Predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere musia byť priamo obsahom zmluvy a nie vyvodzované z ďalších k zmluve pridružených dokumentov, pričom priamo

v zmluve musia byť uvedené tak jasne, zrozumiteľne a jednoznačne, aby nebola žiadna a akákoľvek pochybnosť o tom, o ktorú obsahovú náležitosť zmluvy o úvere má ísť.

18. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne uviedol, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch - doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Taktiež v zmluve o úvere chýba údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch - ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V dôsledku toho odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje požiadavku v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom zákonodarca tento vážny nedostatok spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

19. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, v dôsledku čoho je ďalšie uplatňovanie dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov nepripustné. Dohoda o zrážkach zo mzdy zároveň nebola individuálne dojednaná, pričom ide o takú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Z tohto dôvodu súd prvej inštancie správne rozhodol, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov je neplatná v celom rozsahu s poukazom aj na právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie č. k. 21Csp/90/2019-26 zo dňa 30.09.2019.

20. Čo sa týka odvolacej námietky ohľadom bezdôvodného obohatenia, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne rozhodol, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil vo výške 2.977,18,- eur na úkor žalobkyne, keď zaplatila za poskytnutý úver žalovanému celkovo sumu 4.357,18,- eur, pričom žalovanému vznikol nárok iba na vrátenie reálne poskytnutých finančných prostriedkov v hodnote 1.380,- eur. Žalobkyňa mala za to, že žalovaný od nej požaduje neoprávnené aj sumu 680,- eur (neprijateľné zmluvné podmienky a nejednoznačne koncipovaný úrok a poplatky) a preto aj v tej časti sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Z toho vyplýva celková výška bezdôvodného obohatenia v sume 3.657,18,- eur.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej vrátane správneho výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).